

عنوان مقاله:

بررسی و ارزیابی وضعیت مسکن (شاخص های کمی و کیفی مسکن) (نمونه موردی: مسکن استان اردبیل)

محل انتشار:

سومین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمدحسن یزدانی - استادیار و عضو هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه محقق اردبیلی

سیامک کیانی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی مسکن دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

مسکن به عنوان سرپناه از دیرباز مورد توجه بشر بوده است. اما امروزه مفهومی فراتر از یک سرپناه پیدا کرده است و نقش آن در چگونگی کیفیت کالبدی شهرها حائز اهمیت فراوان می باشد. مسکن در شهرها جزء اصلی ترین نیازهای زندگی انسان بوده، به طوریکه یکی از اجزاء سه گانه نیازهای اساسی و اصلی انسان (خوراک، پوشاک، مسکن) برای تداوم بقا می باشند. افزایش سریع جمعیت به ویژه جمعیت شهری در ایران با توجه به جوانی جمعیت، گرایش به تملک مسکن مستقل و جابه جایی های بدون برنامه ریزی همراه با گرانی زمین شهری و متعاقباً محدودیت و کمبود خدمات، مسکن را در شهرها به عنوان یک معضل عمومی پیچیده مطرح می سازد. افزایش نیاز به مسکن در سال های اخیر موجب وضعیت نامطلوب سکونتگاه های موجود و استفاده از مواد و مصالح نامرغوب در ساخت و ساز این نیاز اساسی زندگی بشر گردیده است. هدف این مقاله بررسی و ارزیابی شاخص های کمی و کیفی مسکن در استان اردبیل می باشد. شاخص های مورد بررسی در این تحقیق، در دو دسته شاخص های کمی و کیفی شامل تراکم نفر در واحد مسکونی، تراکم خانوار در واحد مسکونی، تعداد اتاق در واحد مسکونی، نفر در اتاق، میزان دوام واحدهای مسکونی، نحوه تصرف واحدهای مسکونی و همچنین کلیه زیرساخت های اولیه مناسب از قبیل آب، برق، گاز، تلفن، آشپزخانه، حمام و توالک که تامین کننده مسکنی امن با پایداری و دوام سازه ای و فضایی مناسب برای زندگی است می شود. بدین منظور از روش توصیفی - تحلیلی با استناد به شاخص های موجود در مرکز آمار ایران استفاده شده است. نتایج نشان دهنده توزیع نامناسب مسکن در میان شهروندان استان اردبیلی می باشد.

کلمات کلیدی:

مسکن، استان اردبیل، شاخص های کمی و کیفی، مسکن استان اردبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505518>

